

Rækkevidde end andre, vi har behandlet i den sidste Tid. De sidste Tiders rigelige Nedbør har bødet paa, men ikke afbødet det haarde Slag, som Kornloven tilføjer det danske Landbrug, dertil kom Regnen for sent. Vi finder, at de Klager, der lyder rundt omkring i Landet, er berettigede, og vi har derfor ment, at en Revision af Loven, endnu medens Tid er, er paakrævet, derfor har vi stillet vor Forespørgsel. Den blev oplæst i Gaar af den højtærede Formand, men med Formandens Tilladelse maa jeg maaske gentage den. Den lyder saaledes:

Agter Indenrigsministeren — i Henhold til den nu snart tilendebragte Revision af Ansættelse til Jordværdi og paa Grundlag af et nyt Skøn over den kommende Høst — at fremsætte Forslag til Revision af Lov Nr. 154 af 20. Marts 1918 vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m. for at afhjælpe Savnet af tilstrækkeligt Foderkorn til Opretholdelsen af Landbrugsdyrsk Produktion?

Jeg tør sige, at i alle Landbrugshjem har denne Sommers Tørke og Kulde bevirket bange Anelser for Fremtiden, „Munterheden“ har været stemt nede, nu haaber vi paa „Forstaaelsen“.

Jeg skal slutte med de samme Ord, hvormed jeg i Foraaret sluttede min Tale som mit Partis Ordfører ved Behandlingen af Kornloven: „Her er Spørgsmaal af uhyre Rækkevidde: Ernæringens forsvarlige Opretholdelse og det Erhvervs Opretholdelse, som dog endnu er Landets Hovederhverv, nemlig Landbruget. Ingen skal kunne sige, at dets Repræsentanter i dette høje Ting har stillet sig modvilligt overfor de Foranstaltninger, som er trufne, men vi har Lov til at holde os til Indenrigsministerens egne Ord: Produktionens Fremme. Og skal Produktionen oprettholdes — der er for Tiden aldeles ikke Tale om at fremme den udover det nuværende Standpunkt —, maa der tages med Varsomhed paa den kommende Høsts Beholdninger hos Landmændene.“ Det blev der ikke i Foraaret; det konservative Folkepartis Advarsler blev ikke hørt, heller ikke af Venstre, som dog i Grunden var enig med os i, at Ligningsgrundlaget var meget uheldigt. Nu haaber vi paa, at Fejlen kan blive rettet, medens Tid er.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Sporon-Fiedler) udtalte, at hans Parti i Foraaret ved

Kornlovens Behandling havde virket for en Indskrænkning af Kornleveringen til det absolut nødvendige. Jeg maa fastholde, at Kornloven, som den foreligger, ikke giver Samfundet til de Formaal, som Loven opstiller, mere end det absolut nødvendige, og at Samfundet ikke kan give Afkald paa noget Korn, thi man vilde i saa Fald udsætte sig for ikke at kunne skaffe Befolkningen tilstrækkeligt Brødkorn, tilstrækkeligt af Gryn, og ikke at kunne fyldestgøre de andre mere eller mindre betydningsfulde Formaal, som Kornloven tilstræber at fyldestgøre. Jeg skal før mit Svar forudskikke den Udtalelse, at ved Kornlovens Behandling i Fjor var det fra alle Sider en Forudsætning, at det vel var tænkeligt, at det kunde blive nødvendigt at revidere Kornloven, hvis en Misvækst indtraf; hvis Høsten slog fejl, saa kunde det blive nødvendigt, men saa vilde det ogsaa blive nødvendigt at sætte det danske Folk paa en lavere Ration, paa Smalkost. Men en saadan Nødvendighed kan ikke siges efter de nu foreliggende Kendsgerninger at være til Stede. Det Medlem af det daværende frikonservative Parti, som ved sidste Valg gik ud af Rigsdagen, men som frendeles er Formand for det staaende Landbrugsudvalg, udtalte ved Slutningen af Behandlingen af Kornloven, at saaledes som den nu var formet, var han overbevist om, at med en Middelhøst vilde alle Landbrugere eller dog omtrent alle Landbrugere kunne opfylde Leveringsforpligtelserne. Jeg tror, at den Opfattelse, han dør udtalte, var en Generalnævner for store, mellemstore og smaa Landbrugeres Opfattelse af Kornloven. Hvis den Forespørgsel, som de ærede Medlemmer har stillet, var fremkommet for flere Maaneder siden, vilde jeg have kunnet forstaa den som Udslag af den naturlige Ængstelse og Bekymring, som den Gang opfyldte alles Sind. Jeg forstaa den mindre nu; jeg tror ikke, det Billede, det ærede Medlem gav, helt svarer til det virkelige Billede, som Landet frembyder.

Det ærede Medlem saa frem imod Fremtiden, og han maalede denne meget sort for den danske Jords Ydeevne. Han sagde, at to vigtige Gødningstoffer, Kali og Fosforgødning, ganske udebliver. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter denne pessimistiske Opfattelse. Spørgsmaalet om Tilførsel af Fosfater her til Danmark vil bero paa Muligheden af at opnaa en Overenskomst med Nordamerika og de med dette allierede Stater. Nogle